

Güneş Değil Kaya Çarptı Demek

– safdeha · 23 Kasım 2021

.../

İnsan çok güneşte kalırsa elbette güneşte çarpar... Her şeyin fazlası zarar sonuçta. Ancak kayaya çarpmak için ilk önce kayanın olması ve ona çarpmak için aklını yitirmişçesine önüne bakarak koşmayı gerekir. Artık şehirlerde kayada kalmadı, artık duvara toslamak deyimini dillendirmek daha doğru bir ifade olur.

Kafayı çarpmak yahut duvara toslamak başı etkiler. Baş demek lider demek... Hangi sıfatı kullanırsak onun başı olmak! Liderin çarpması ve yönetsel özelliğini yitirmesi ona güvenen ve umut bağlayan sayıya göre önemi genişler. Etkileri kritiktir. Bu çarpmanın sonucu başkasını lider tayin etmek, onun başını korumasına dayalı güvenin inşası hem zaman ister hem de ölümlü insan faktörü bu zaman sınırlamasına bakınca bir kumardır.

İnsan sabırsızdır. Neyini kaybetse yahut olmasını istediği olmuyorsa, vurur başını duvarlara... Sanki baş zarar görse dünyası değişecek, başka şuur ve inançla mutlu bir hayatı olacak! Hani karanlığın ardından seherin ve güneşin görünmesi kısa da olsa zaman gerektirir. O zaman gelmeden güneşi görmek, dünyada yaşayan hiç bir canlının muradı olamaz. Olmayan duaya amin demek gibi... Nasıl bu hale gelmişse, delirmişse, başını vurur da vurur duvara. Zavallı duvar... Çarpmakla hayat değişir mi? Sorunlara çare bulunur mu? Gel de anlat bunu insanlara!

Hani bazı film senaryolarında insan başını çarpar yaşlıysa birden gençleşir. Ruhu aynı ama beden gıcır gıcır. Sanki duvarda sihir vardır yahut bunu ne hikmetse umar insanlar. Film bir yaşanmamış anlatır anlatırda... Bilim bu olmazlar üzerine inşa edilmemiş mi? Jules Verne, "Denizin altında yirmi bin fersah" adlı hikayesini yazarken, kim denizin altında gezebileceğine inanırdı ki? İnsan bu kadar yüksek başınca dayanabilir miydi... Kimi gözlerde imkansızdı... Ama gerçek oldu. İnsan denizin altında gezmeye çare buldu ama hala ışık hızı ile seyahati, ışınlanmayı gerçekleştiremedi... Hani birisi başını vururda ışınlanır belki de... Kim bilir!

İnsanın yaşam evresinde, kaliteli bir yaşamın uç noktasında bir çok kolaylıklara erişti. Artık Ay yolculukları başladı, hani parayı veren düdüğü çalar moduylada olsa. İnsanı yaşam kalitesi demek ki hala ışınlanmaya müsait değil. Buda başa vurmakla olacak iş değil. Ne geçmişe gitmek ne de geleceğe gitmek mümkün değil. Mevla buna müsaade etmiyor henüz. Belki bizden sonradakiler bunu keşfedecekler. Gelecekte yaşam daha hızlı yaşanacak ve duygusal sınır yıkılacak. Yani adam gibi adam deyimini ile kimse ilgilenmeyecek ve dillendirmeyecek. Gerçekçilik ve duyarsızlık had safhaya çıkacak. İçine düşen insanlık, artık duvar mı olur, taş mı olur, makine mi olur her an başını çarpacek bir yer arayacak... Kim bilir bu bize

kıyamet alametidir de... İnsan, insan gibi yaşamıyorsa bu dünyasında manası kalmıyor değil mi?

İçinizden dışarı çıkın, başka insanın hayatını yaşamayın, neyseniz o olun, insan olun. Ne istiyorsanız başkasının da istediğini unutmayın. Bencil olmayın... Kıskanç olmayın. Neyiniz varsa paylaşın ama israf etmeden. Başınızı asla vurmayın, bir yere çarpmayın.

Saffet Kuramaz